

“İSTANBUL ELLEN BİRLİĞİ”

AMATÖRLER GRUPLU TARAFINDAN

BEYOĞLU FRANSIZ TIYATROSUNDA

10 Mayıs 1940 Cuma günü saat 21,30 da

Yunan Klâsik Muelliflerinden SOFOKLES'un

Kral Oedipus

Trajedisi temsil edilecektir

K114

702

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ ΔΙΑ ΤΟΥ ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΟΥ ΟΜΙΛΟΥ
ΔΙΔΕΙ ΑΠΟ ΤΗΣ ΣΚΗΝΗΣ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ
ΠΕΡΑΝ ΤΗΝ 10 ΜΑΪΟΥ 1940 ΕΝ ΕΣΠΕΡΙΔΙ ΤΟΝ ΟΙΔΙΠΟΔΑ
ΤΥΡΑΝΝΟΝ ΤΟΥ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΚΑΤΑ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΝ ΕΙΣ
ΤΗΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΑΓΙΣΤΟΥ ΚΑΜΠΑΝΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

Θ. ΚΑΒΑΛΙΕΡΟΥ ΜΑΡΚΟΥΙΖΟΥ.

KRAL OEDIPUS

Trajedî 4 perde

ΕΨΗΑΣ:

KRAL OEDÍPUS	Yorgi Rusos
RAHÍP	Andriyas Noyos
KREON	Andonis Konstantinidis
TÍRESÍYA, káhn	Todoros Çiçis
I inci KORO BAŞI	T. Dromidis
II inci „ „	A. Ferekidis
KRALÍÇE YOKASTÍ	Dimitra Karayanni
MÜNADÍ	Hristoforos Kuris
UŞAK	S. Seresli
MÜBAŞIR	Nikos Danglis

Duacı Çocuklar, ve Teb ahalisinden ihtiyarlar. Vak'a mahalli: Teb sarayının önünde

Eserin Hulâsası:

Teb şehrinde veba âfeti hüküm sürmektedir. Jupiter rahibi ile bir kaç duacı çocuklar **Kral Oedipus**'dan şehrin kurtarılmasının çaresini istiyor ve yalvarıyorlar, Kral ise ilk tedbir olarak kain biraderi Kreon'un Delf kâhinleri nezdinde gönderilerek bulunacak çare için Allahın mukaddes emrini beklediğini söyler. Delf'ten gelen emir de şu ki: Yegâne çare, Oedipus'tan evvel Teb Kralı olan ve meçhul bir adam tarafından katledilen Laiyüs'ün katilinin bulunup cezalandırılmasıdır.

Oedipus katili bulmağa azmediyor ve derin tahkikata girişiyor. Ve nihayet uzun tahkikattan anlaşılıyor ki aranılan katil Oedipus'un tâ kendisidir. Oedipus ki, Laiyüs'un öz evlâdı iken babası tarafından saraydan uzaklaştırılarak Korent Kralı tarafından büyütülmüş ve bir gün Teb taraflarına giderken yolda rastgelip öldürdüğü adamın kendi öz babası Laiyüs olduğu farkında olmamıştır. Oedipus Teb şehrine girerken şehre musallat olan korkunç Ebulhevli yenerek memleketi kurtarmış ve ahalisi tarafından Kral ilân edilerek kendi öz anasile evlenmiştir.

İşte; bu faili tarafından istemiyerek işlenen cinayetler meydana çıkınca, Kraliçe Yokasti intihar eder ve bedbaht Kral Oedipus gözlerini kendi elile oyarak kör ve perişan şehirden kaçıyor.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ

ΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ 4

Παρασκευή 10 Μαΐου 1940, ώρα 9,30

ΠΡΟΣΩΠΑ

ΟΙΔΙΠΟΥΣ	Γ. Ρουσσος	ΙΟΚΑΣΤΗ: Δήμητρα Καραγιάννη	
ΙΕΡΕΥΣ	A. Νόϊος	ΑΓΓΕΛΟΣ	X. Κουρής
ΚΡΕΩΝ	A. Κωνσταντινίδης	ΘΕΡΑΠΩΝ	Σ. Σέρεσλης
ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ	Θ. Τσίτσης	ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ	N. Δαγκλής
A' ΚΟΡΥΦΑΙΟΣ	Θ. Δρομίδης	B' ΚΟΡΥΦΑΙΟΣ	A. Φερεκίδης

Παιδες Ικέται και χορός Θηβαίων γερόντων.

Ἡ σκηνή έξωθι τῶν Ἀνατόρων τῶν Θηβῶν.

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

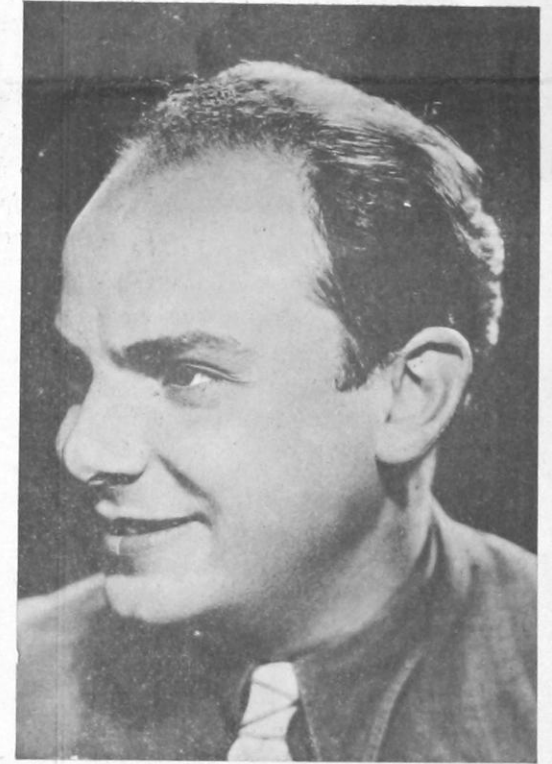
ἽΟ ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

εἶναι ὄχι μόνον ἡ ἀρίστη ἀπὸ ὅλας τὰς τραγωδίας τοῦ Σοφοκλέους, ἀλλὰ καὶ τὸ καλλίτερον πρότυπον δραματικῆς ποιήσεως, κατὰ τὴν ὁμολογίαν τοῦ Ἀριστοτέλους.

Θέμα τῆς τραγωδίας ταύτης εἶναι ἡ ἐπιβλητικὴ δύναμις τῆς Εἰμαρμένης, ἀπέναντι τῆς ὁποίας ἡ ἀνθρωπίνη θέλησις ἐκμηδενίζεται, ἀλλὰ καὶ ἡ ἔξαρσις τῆς ἀφοσιώσεως εἰς τὸν Θεὸν καὶ τὴν πατρίδα.

Ἡ ὑπόθεσις πλέκεται περὶ τὴν οἰκτρὰν περιπέτειαν τοῦ Οἰδίποδος, ὁ ὁποῖος ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ του νὰ σώσῃ ἀπὸ τὸν λοιμὸν τὴν πόλιν τῶν Θηβῶν, τῆς ὁποίας ἔγινε μοιραίως βασιλεὺς, ἀνακαλύπτει ὅτι εἶναι φονεὺς τοῦ πατρὸς του καὶ σύζυγος τῆς μητέρας του. Ἡ ἐξέλιξις δὲ τῶν γεγονότων προκαλεῖ τόσον εἰς τὸν ἥρωα, ὅσον καὶ τοὺς θεατὰς βαθεῖαν συγκίνησιν, διότι τὴν στιγμὴν ποὺ προβάλλει κάποια ἐλπίς τὴν διαδέχεται παρευθὺς ἡ ἀπόγνωσις. Ἡ τραγωδία κατὰ πράξεις ἐξελίσσεται ὡς ἑξῆς:

Γ. Ρουσσος

ΙΟΚΑΣΤΗ

Δις Δήμητρα Καραγιάννη

ΠΡΑΞΙΣ Α΄

Ἡ σκηνὴ παριστῶσα τὰ προπύλαια τῶν ἀνακτόρων τῶν Θηβῶν εἶναι ἔρημος καὶ σκυθρωπή. Οἱ πρὸ τῶν προπυλαίων βωμοὶ ἀναδίδουν θυμιάματα. Μετ' ὀλίγον φθάνει Ἰερεὺς τοῦ Διὸς ἀκολουθούμενος ἀπὸ δαφνοστεφανωμένα παιδιὰ, πού ἔρχονται νὰ προσκλίνουν ἱκετευτικὰ εἰς τοὺς βωμούς.

Ἐμφανίζεται ὁ Οἰδίπους καὶ ζητεῖ τὸν λόγον τῆς τοιαύτης ἱκεσίας. Ὁ Ἰερεὺς ἀπικνῶν διεκτραγωδεῖ τὰ δεινὰ τῆς πόλεως καὶ παρακαλεῖ τὸν Οἰδίποδα νὰ σώσῃ μίαν ἀκόμη φορὰν τὰς Θήβας, ὅπως τὰς ἔσωσεν ἄλλοτε ἀπὸ τὴν καταστρεπτικὴν Σφίγγα, δι' αὐτό, καίτοι ξένος, ἀνεκηρύχθη βασιλεὺς καὶ ἔλαβε σύζυγον τὴν χήραν τοῦ Λαίου Ἰοκάστην.

Ὁ Οἰδίπους τονίζει ὅτι φροντίζει διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς πόλεως καὶ πρὸς τοῦτο ἔστειλε τὸν γυναικάδελφόν του Κρέοντα διὰ νὰ ζητήσῃ χρησὸν ὃ ὁποῖος θὰ τὸν καθοδηγήσῃ περὶ τοῦ πρακτέου. Ὁ Κρέων φθάνει καὶ ἀναφέρει ὅτι ὁ Ἀπόλλων διατάσσει νὰ τιμωρηθῇ ὁ διαμένων εἰς τὰς Θήβας φρονεὺς τοῦ Λαίου καὶ ὁ Οἰδίπους

ΚΟΡΥΦΑΙΟΣ

Θ. Δρομίδης

ὀρκίζεται ὅτι θ' ἀνακάλυψῃ τὸν δράστην τοῦ φόνου καὶ θὰ τὸν τιμωρήσῃ μὲ φόνον ἢ ἔξοριαν. Προσκαλοῦνται ὁ γέρον καὶ τυφλὸς μάντις Τειρεσίας διὰ νὰ διαφωτίσῃ πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ δράστου καὶ Θηβαῖοι γέροντες πρόκριτοι, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν τὸν χορὸν.

Οἱ χοροὶ μὲ τοὺς κορυφαίους τῶν εὔχονται εἰς τοὺς Θεοὺς ὅπως σώσουν τὴν πόλιν, ὅτε ἐμφανίζεται ὁ Τειρεσίας, ὃ ὁποῖος κατ' ἀρχὰς ἀρνεῖται νὰ δώσῃ τὴν συμβουλὴν του, πεζόμενος ὅμως ὑπὸ τοῦ Οἰδίποδος, καταγγέλλει αὐτὸν

ΙΕΡΕΥΣ

Α. Νόϊος

ΑΓΓΕΛΟΣ

Χριστ. Κουρῆς

ὡς φονέα τοῦ Λαίου. Ὁ Οἰδίπους ὀρκίζεται καὶ ὕβριζει τὸν μάντιν ὡς συνωμοτήσαντα μὲ τὸν Κρέοντα διὰ νὰ ἐκδιώξουν τὸν Οἰδίποδα, ὅτε ὁ Τειρεσίας, μὴ κρατούμενος πλέον, ἀποκαλύπτει ὅχι μόνον φονέα τοῦ Λαίου τὸν Οἰδίποδα, ἀλλὰ καὶ ἀισχυρογῆσαντα μὲ τὸν ἀνόσιον γάμον του. Ὁ βασιλεὺς μαινεται ἀπὸ τὴν ὀργὴν του.

ΠΡΑΞΙΣ Β΄

Ὁ χορὸς ἐκφράζει τὴν ἀπορίαν του δι' ὅσα ἤκουσε, τονίζει δὲ ὅτι σέβεται μὲν τὸν μάντιν, ἀλλὰ καὶ ἀγαπᾷ τὸν Οἰδίποδα τὸν ὁποῖον ἀναγνωρίζει σωτήρα τῆς πόλεως.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ

Θ. Τοίτσης

ΚΡΕΩΝ

Α. Κωνσταντινίδης

Ὁ Κρέων ἐμφανίζεται καὶ ἐρωτᾷ τὸν χορὸν ἂν ὄντως ἐξεστόμισε φοβερὰς κατηγορίας κατ' αὐτοῦ. Ὁ Οἰδίπους προβάλλει καὶ τὸ ἐπιβεβαιώνει, μὲ τὴν πεποίθησιν δὲ ὅτι ὁ Κρέων συνωμοτεῖ κατὰ τῆς βασιλείας του, τὸν καταδικάζει εἰς θάνατον.

Ἡ Ἰοκάστη ἢ ὁποία προσέρχεται διὰ νὰ συμβιάσῃ τοὺς διαπληκτιζομένους ἐκφράζεται περιφρονητικὰ διὰ τοὺς χρησμούς τοῦ Μαντείου, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐπηλήθευσαν, ἀφοῦ ἂν καὶ ἐροφήτευσαν ὅτι ὁ Λαῖος θὰ ἐφρονεύετο ἀπὸ τὸ παιδί του, αὐτὸς ἐφρονεῦθη ἀπὸ ληστὰς σὲ μίαν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν ποῦ ὀδηγοῦν ἀπὸ τοὺς Δελφοὺς εἰς τὴν Δαυλίαν, τὸ δὲ παιδί τοῦ Λαίου πολὺ πρὶν ἀπὸ τὸν πατέρα του ἀπέθανε, ἀφοῦ τριῶν ἡμερῶν βρέφος καὶ μὲ τραπημένους τοὺς ἀστραγάλους του ἐρρίφθη σ' ἓνα ἐρημικὸ βουνό.

Ὁ Οἰδίπους ἐνθυμεῖται ὅτι κατὰ τὴν ἰδίαν ἐκείνην ἐποχὴν ἐπιστρέφων ἀπὸ τοὺς Δελφοὺς εἶχε σκοτώσει κάποιον διαβάτην, μὰ δὲν θὰ ἦτο ὁ Λαῖος, διότι τὸν βασιλέα αὐτὸν τὸν ἐσκοτώσαν λησταί, ἐνῶ ἐκεῖνος ἦτο μόνος.

Προσκαλεῖται ἀπὸ τοὺς ἀγροὺς κάποιος θεράπων ποῦ εἶναι ὁ μόνος ἐπιζῶν μάρτυς τοῦ φόνου καὶ ἡ δευτέρα πρῶξις τελειώνει μὲ τὴν ἀγωνίαν τοῦ Οἰδίποδος.

ΔΥΟ ΣΚΗΝΑΙ ΑΠΟ ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΕΡΓΑ
ΠΟΥ ΕΠΑΙΧΘΗΣΑΝ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΑΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ.

"ΡΟΜΑΝΤΣΟ"

"Ο ΜΠΑΜΠΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΕΤΑΙ"

ΠΡΑΞΙΣ Γ'

Ὁ χορὸς καίζει τοὺς ἀσεβεῖς λό-
γους τῆς Ἰοκάστης καὶ πλέκει τὸ
ἐγκώμιον τῶν θείων νόμων, ὅτε προ-
βάλλει ἡ Ἰοκάστη διὰ τὴν θυσίαν εἰς
τὸν Ἀπόλλωνα ὑπὲρ τῆς ψυχικῆς
γαλήνης τοῦ Οἰδίποδος. Ἐν τῷ μεταξύ
ἔρχεται ἀπὸ τὴν Κόρινθον Ἄγγελος
καὶ μεταδίδει τὴν εἶδησιν τοῦ θανάτου
τοῦ βασιλέως τῆς πόλεως αὐτῆς
Πολύβου. Ἡ Ἰοκάστη ἀναπετρώνεται
πάλιν καὶ κατηγορεῖ τοὺς χρησμούς ὡς
μὴ ἐπαληθεύοντας, ἀφοῦ ὁ Οἰδίπους
—τὸν ὁποῖον πιστεύει τέκνον τοῦ
Πολύβου—δὲν ἐσχότωσε τὸν πατέρα
του. Ἀνακοινώνει τὴν εἶδησιν εἰς τὸν
Οἰδίποδα, ὁ ὁποῖος ὅμως ἀρνείται νὰ
μεταβῆ εἰς Κόρινθον διὰ τὴν ἐπα-
ληθεύσῃ τὸ δεύτερον μέρος τοῦ χρη-
σμοῦ: ὁ γάμος μὲ τὴν μητέρα του. Ὁ
Ἄγγελος ὅμως διὰ τὴν κατησυχίαν
τοῦ ἀποκαλύπτει ὅτι δὲν εἶναι φυσικὸ
παιδί τοῦ Πολύβου, ἀλλὰ θεοῦ, τὸ
ξεύρει δὲ πολὺ καλὰ διότι αὐτὸς τὸν
παρέδωκε βρέφος εἰς τὸν Πόλυβον.
Τὸ βρέφος δὲ αὐτὸ τὸ εἶχε πάρει ἀπὸ
ἓνα βοσκὸν τοῦ Κιθαιρώνας, ὁ ὁποῖος
δὲν ἦτο ἄλλος ἀπὸ τὸν Θεράποντα
ποῦ ἦτο καὶ μάρτυς τοῦ φόνου τοῦ
Λαῖου. Ἡ καταστροφὴ εἶναι πλέον
φανερὰ. Ἡ Ἰοκάστη ματαιῶς προσπα-
θεῖ νὰ τὴν συγκρατήσῃ καὶ φεύγει
ἀπηλπισμένη, ἐνῶ ὁ Οἰδίπους προχωρεῖ

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ

N. Δαγκλῆς

ΘΕΡΑΠΩΝ

Σ. Σέρεσλης

εἰς τὴν ἀποκάυψιν καὶ μανθάνει κατὰ
τὴν ἀνιπαράστασιν Ἄγγελου καὶ
Θεράποντος τὴν φρικτὴν ἀλήθειαν:
ὅτι εἶναι φυσικὸ παιδί τοῦ Λαῖου, ὅτι
ἐξετέθη ὑπὸ τοῦ Θεράποντος εἰς τὸν
Κιθαιρῶνα, ὅτι ἐδόθη ὑπ' αὐτοῦ εἰς
τὸν Ἄγγελον, ποῦ ἦτο τότε βοσκὸς
τοῦ Πολύβου, ὅτι υἱοθετήθη ἀπ' αὐτόν,
ὅτι ἐκεῖνος ποῦ ἐσχότωσε ἦτο ὁ Λαῖος
καὶ ὅτι ἡ Ἰοκάστη ποῦ ἐπῆρε γυναῖκα
του ἦτο μητέρα του. Φεύγει ἀπὸ τὴν
σκηνὴν μὲ φοβερὴς κατάρες διὰ τὸν
ἐναγῆ ἑαυτοῦ του.

ΠΡΑΞΙΣ Δ'

Ὁ χορὸς συντετριμμένος ὀδύρεται
διὰ τὴν ματαιότητα τῶν ἀνθρώπων.
Ἔρχεται εἰς τὴν σκηνὴν ὁ Ἐξάγγε-
λος ὁ ὁποῖος ἐκιδέει τί συνέβησαν
μέσα εἰς τὰ ἀνάκτορα: Ἡ Ἰοκάστη
ἐκρεμάσθη καὶ ὁ Οἰδίπους μὲ τὰς
περόνας τῆς κόμης τῆς εὐυφλώθη.
Μετ' ὀλίγον ἐμφανίζεται τυφλὸς ὁ
Οἰδίπους ὁ ὁποῖος ὀδύρεται οἰκτρὰ,
τελευταία του φροντίς εἶναι ν' ἀναθέσῃ
εἰς τὸν Κρέοντα τὴν μερίμναν τῶν
δύο μικρῶν θυγατέρων του, Ἀντιγόνης
καὶ Ἴσμήνης.

Ἡ σκηνὴ εἶναι εἰς ἄκρον συγκνη-
τικὴ καὶ ὁ χορὸς κλείων τὴν ὄλην
τραγωδίαν, ἐκφέρει εἰς φιλοσοφικοὺς
στίχους τὴν ἠθικὴν ἀρχὴν ὅτι εἶναι
ἀσταθὴ τὰ ἀνθρώπινα.

ΕΡΓΑ ΔΟΘΕΝΤΑ ΑΠΟ ΣΚΗΝΗΣ

ΥΠΟ ΤΟΥ ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛ. ΕΝΩΣΕΩΣ

ΑΠΟ ΤΟΥ 1936 ΕΩΣ ΤΟ 1940

“ ΠΟΛΥΓΑΜΙΑ ” 1936

“ ΜΑΛΛΙΑ ΚΟΥΒΑΡΙΑ ,, 1936

“ ΤΡΕΙΣ ΜΑΣΚΕΣ ,, 1936

“ ΔΑΝΕΙΣΕ ΜΟΥ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΣΟΥ ,, 1936

“ ΕΤΙΕΝ ,, 1937

“ ΔΕΝ ΕΙΜ' ΕΓΩ ,, 1937

“ Ο ΕΡΑΣΤΗΣ ΤΗΣ Καs ΒΙΝΤΑΛ ,, 1937

“ ΤΟΠΑΖ ,, 1938

“ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΖΩΗ ,, 1938

“ Ο ΚΟΥΡΕΥΣ ΤΗΣ ΣΕΒΙΔΛΗΣ ,, 1939

“ ΡΟΜΑΝΤΣΟ ,, 1940

“ Ο ΜΠΑΜΠΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΕΤΑΙ ,, 1940

